

Sygn. akt I ACa 1035/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Elżbieta Karpeta
Sędziowie :	SA Ewa Jastrzębska (spr.) SA Joanna Naczyńska
Protokolant :	Małgorzata Kopeć

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2017 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa S. W. i E. W.

przeciwko (...) Bank Spółce Akcyjnej w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 30 czerwca 2016 r., sygn. akt I C 470/15,

1) oddala apelację;

2) przyznaje od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Częstochowie) na rzecz radcy prawnego Z. S. (1) 6 642 (sześć tysięcy sześćset czterdzieści dwa) złote, w tym 1 242 (tysiąc dwieście czterdzieści dwa) złote podatku od towarów i usług, z tytułu wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną powodom z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

SSA Joanna Naczyńska	SSA Elżbieta Karpeta	SSA Ewa Jastrzębska
----------------------	----------------------	---------------------

Sygn. I ACa 1035/16

UZASADNIENIE

Powodowie S. W., E. W. wnieśli przeciwko (...) Bank S.A. z siedzibą w W. pozew o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 27 czerwca 2014 roku, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu z dnia 15 lipca 2014 roku w sprawie XV Co 4062/14, oraz zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu podnieśli, że powodowie nigdy kredytu nie uzyskali, nie kupili też nieruchomości na rynku wtórnym, na zakup, której kredyt był udzielony. Kredyt przekazany został Przedsiębiorstwu Produkcyjno Handlowo Usługowemu (...) sp. z o.o. i to przedsiębiorstwo nabyło nieruchomość z przekazanych środków. Powodowie zabezpieczyli kredyt na swojej prywatnej nieruchomości w R. przy ulicy (...). Zarzucili pozwanemu naruszenie art. 5 ust 1 pkt 3, art. 69 ust 1 i 2 pkt 3, oraz art. 70 prawa bankowego, w zw. z art. 5 kc, art. 58 ust 1 i 2 kc, oraz art. 387 § 1 i 2 kc. Dodatkowo powodowie podnieśli zarzut przedawnienia roszczenia najpóźniej z dniem 27 lutego 2013 roku.

W odpowiedzi na pozew z dnia 18 stycznia 2016 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

Zarzucili, że pomiędzy stronami w dniu 26 lutego 2010 roku doszło do zawarcia umowy kredytu hipotecznego. Powodowie otrzymali kredyt w całkowitej kwocie 1.969.136,49 złotych, a roszczenie stało się wymagalne na skutek wypowiedzenia powodom umowy kredytowej z dniem 23 października 2102 roku.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 30 czerwca 2016r. Sąd Okręgowy w Częstochowie:

1. oddalił powództwo;
2. zasądził solidarnie od powodów na rzecz pozwanego kwotę 17 zł tytułem zastępstwa procesowego;
3. nakazał wypłacić z sum budżetowych Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Częstochowie na rzecz radcy prawnego Z. S. (2) kwotę 8 856 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, udzielonego z urzędu.

W uzasadnieniu ustalili, iż (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P., której prezesem zarządu był i jest powód S. W. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej postanowiła „okazyjnie” dokonać zakupu terenu przemysłowego. Sprzedający nieruchomość, R. T., G. T., posiadali zadłużenie u różnych podmiotów. Po zakończeniu negocjacji, w dniu 6 listopada 2009 roku w kancelarii notarialnej notariusz A. G. sporządzona została warunkowa umowa sprzedaży nr rep (...), w której R. i G. małżonkowie T. sprzedali Spółce pod firmą przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. reprezentowaną przez S. W. prawo użytkowania wieczystego niezabudowanych działek gruntu o numerach (...)o łącznej powierzchni 4.1942 ha opisanych w księdze wieczystej (...) Sądu Rejonowego w T. za cenę 2 000 000 złotych pod warunkiem, że Gmina P. nie skorzysta z prawa pierwokupu nieruchomości. Strony uzgodniły, że cała cena sprzedaży zapłacona zostanie do dnia 28 lutego 2010 roku, po podpisaniu umowy przenoszącej prawo użytkowania wieczystego przedmiotowych działek z zaznaczeniem, że w pierwszej kolejności z ceny sprzedaży całkowicie zostaną uregulowane wszystkie zadłużenia i zaległości płatnicze R. i G. małżonków T. jak i każdego z osobna oraz Spółki (...) s. c. związane między innymi z prowadzonymi egzekucjami komorniczymi (w szczególności należności zabezpieczone hipotekami), oraz ich zadłużenia wobec Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz Urzędu Skarbowego, a reszta ceny sprzedaży zostanie przekazana stronie sprzedającej. W umowie zapisano, że PPHU (...) sp. z o. o. z siedzibą w P., jako dzierżawcy przedmiotowych działek znany jest ich stan prawny i faktyczny. W dniu 22 grudnia 2009 roku w tej samej kancelarii notarialnej sporządzona została umowa warunkowa sprzedaży nr rep

(...), przez R. i G. małżonków T. spółce Produkcyjno-Handlowo-Usługowe (...) sp. z o. o. z siedzibą w P. reprezentowanej przez powoda prawa użytkowania wieczystego nieruchomości oznaczonej, jako działka (...) o powierzchni 1.1469 ha opisanej w księdze wieczystej nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w T., oraz prawa użytkowania wieczystego nieruchomości oznaczonej, jako działka (...) o powierzchni 2.8709 ha opisanej w księdze

wieczystej nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w T., pod warunkiem, że Gmina P. nie skorzysta z prawa pierwokupu nieruchomości.

W dniu 26 lutego 2010 roku zawarte zostały dwie umowy. Pierwsza pomiędzy S. W., E. W. a (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowa o kredyt hipoteczny – tradycyjny nr (...). Powód w oświadczeniu o dochodach zadeklarował dochody miesięczne w przedziale 80.000 do 110.000 złotych miesięcznie, oraz maksymalną wysokość raty kredytu na 40.000 złotych. Bank udzielił powodowi kredytu w wysokości 1.900.000 złotych na zakup nieruchomości na rynku wtórnym. Kwota kredytu miała zostać przelana w części na rachunek wierzyciela zbywcy a w części na wskazalby w akcie notarialnym przez zbywcę rachunek. Strony uzgodniły, że zabezpieczeniem kredytu będą hipoteki ustanowione na nieruchomości położonej w R. gm. K. opisanej w KW (...) stanowiąca własność kredytobiorców S. i E. małżonków W. na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej, oraz nieruchomości położonej w B. przy ulicy (...), której wieczystym użytkownikiem była i jest spółka przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe (...) sp. z o.o. z siedzibą w P.. Ponadto zabezpieczeniem spłaty kredytu był weksel in blanco z deklaracją wekslową nr DK(...) wystawiony przez S. i G. małżonków W. a poręczony przez przedmiotową Spółkę.

W tym samym dniu zawarta została druga umowa nr rep (...) w kancelarii notarialnej notariusz A. G., w której R. i G. małżonkowie T. przenieśli na rzecz Spółki pod firmą przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. reprezentowaną przez S. W. prawo użytkowania wieczystego wynikające z umowy z dnia 22 grudnia 2009 roku nr rep (...). S. W. działając w imieniu spółki nabywającej prawo użytkowania wieczystego zobowiązał się do zapłaty części ceny sprzedaży w kwocie 1 762 574, 55 złotych w terminie do 28 lutego 2010 roku przelewając:

- kwotę 743 764, 96 złotych na wskazane konta bankowe Miasta P.,

- kwotę 123 194, 47 złotych na wskazane konto bankowe Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w T. tytułem spłaty zadłużenia sprzedających w stosunku do A. M.,

- kwotę 293 205, 01 złotych na wskazane konto bankowe Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w T. tytułem spłaty zadłużenia sprzedających w stosunku do Z. C.,

- kwotę 321 351, 30 złotych na wskazane konto bankowe Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,

- kwotę 281 058, 81 złotych na wskazane konto bankowe Urzędu Skarbowego w B.. Powód, jako reprezentujący Spółkę zobowiązał się również do zapłaty reszty ceny sprzedaży w kwocie 237 425, 45 złotych do dnia 31 grudnia 2010 roku na wskazane przez sprzedających konto/a bankowe. W dniu 30 marca 2010 roku z S. W. z rachunku nr (...) prowadzonego przez S. W. i E. W. wydał dyspozycje dokonania przelewów na wskazane przez sprzedających prawo użytkowania wieczyste konta bankowe wierzycieli R. i G. małżonkowie T.. Dyspozycje zostały wykonane na łączną kwotę 1 900 000 złotych. Początkowo spółka Produkcyjno-Handlowo-Usługowe (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. w terminach wynikających z harmonogramu spłat kredytu wykonywała warunki umowy kredytowej nr (...). W związku z załamaniem działalności gospodarczej prowadzonej przez spółkę w zakresie rekultywacji terenów, pojawiły się problemy finansowe. Skutkowały zaprzestaniem spłacania rat kredytu i wypowiedzeniem powodowi przez pozwaną umowy kredytowej w dniu 29 października 2012 roku z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia umowy. Powodowie od samego początku trwania umowy nie uiszcili żadnej raty kredytu. Po wypowiedzeniu umowy również nie spłacili zadłużenia. W dniu 8 lipca 2014 roku pozwany Bank złożył wniosek o nadanie klauzuli wydolności (...). W dniu 22 sierpnia 2014 roku pozwany złożył do komornika wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie wystawionego przez Bank tytułu egzekucyjnego nr (...) dotyczącego umowy o kredyt hipoteczny nr (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 15 lipca 2014 roku w sprawie XV Co 4062/14, przeciwko powodowi. Egzekucja komornicza skierowana została min do nieruchomości powodów.

(dowód: akt notarialny z dnia 6 listopada 2009 roku nr (...) k- 12 – 23, umowa o kredyty nr (...) z aneksem k- 64 – 71, odpis KRS wg stanu na 14 stycznia 2016 roku Spółki Produkcyjno-Handlowo-Usługowe (...) sp. z o. o. z siedzibą w P. k- 72 – 74, oświadczenie o dochodach k- 75, aktu notarialnego z dnia 26 lutego 2010 roku k- 77- 83, polecenia przelewu k- 88-99, wypowiedzenie umowy powodowi k- 100 -103, częściowo zeznania powoda zapis nagrania 00.20.33, 00.23.02,

00.28.25, 00.30.58, 00.31.37, 00.37.07 k- 140, 141, powódki 00.43.59, 00.44.34 k- 142, dokumenty w aktach km 4370/14 stanowiących załącznik.

Podniósł sąd pierwszej instancji, iż ustalony stan faktyczny wynika z treści dokumentów urzędowych, które zgodnie z art. 244 § 1 kpc stanowią że – dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Niewątpliwie dokumentami są akty notarialne, orzeczenia sądowe i komornicze. Uzupełnieniem ustalonego stanu faktycznego są dokumenty prywatne, które zgodnie z art. 245 kpc stanowią, że – dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokumentami takimi w niniejszym sporze jest umowa oraz korespondencja stron. Analiza dokumentów urzędowych i prywatnych jednoznacznie wykazuje, że powód S. W. był osobą, która od samego początku brała aktywny i decyzyjny udział w przygotowaniu i realizacji transakcji kupna prawa użytkowania wieczystego od małżeństwa R. i G. T.. Nie sposób przyjąć, że powód był na jakimkolwiek etapie realizacji transakcji pozbawiony wiedzy o wszystkich istotnych okolicznościach transakcji, skoro sam ją przygotowywał. Jako prezes zarządu Spółki kapitałowej, która nabyła przedmiotową nieruchomością miał pełną wiedzę zarówno, kto prawo wieczystego użytkowania nabywa i z jakich środków i jak pozyskanych następuje zapłata za nabycie prawa. Zgodnie z art. 353 kc - strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Podkreślił sąd pierwszej instancji, iż Strona powodowa w niezrozumiały sposób podnosiła, że powodowie żadnych pieniędzy nie otrzymali. Powodowie ze środków pochodzących z zaciągniętego przez nich kredytu zdecydowali o spełnieniu świadczenia na rzecz osoby trzeciej tj. sprzedających prawo użytkowania wieczystego spółce, mając pełną wiedzę, co jest przedmiotem umowy. Wynika to z aktów notarialnych, ale również z faktu wydania dyspozycji przelewu środków finansowych na wskazane konta wierzycieli sprzedających przez powoda. Nie ma żadnych przesłanek czy też dowodu by uznać istnienie jakiegokolwiek wady oświadczenia woli po stronie powodów. Powód, jako prezes zarządu spółki kapitałowej z oczywistych powodów był zainteresowany zapłatą ceny nabycia prawa użytkowania wieczystego. Pomimo odrębności prawnej, spółki kapitałowej i osoby fizycznej nie sposób nie zauważyć oczywistego powiązania S. W. ze spółką Produkcjno-Handlowo-Usługowe (...) sp. z o. o. z siedzibą w P.. Nie zasługują na uznanie zarzuty naruszenia przez Bank przepisów prawa bankowego. Badanie zdolności kredytowej i jego ewentualna weryfikacja pod kątem prawidłowej kontroli zdolności kredytowej nie wywołuje żadnych skutków w relacjach bank i klient banku. Nadzór w tym zakresie dokonują organy nadzoru finansowego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 maja 2014 r. VI ACa 945/13, LEX nr 1469473).

Zdaniem sądu pierwszej instancji zarzuty powodów sprowadzają się do dwóch kwestii, pierwsza związana zarzutem naruszenia art. 58 kc w związku z naruszeniem przepisów prawa bankowego, a druga związana z zarzutem przedawnienia roszczenia.

Wskazana podstawa prawna żądania art. 58 § 1 kc i art. 58 § 2 kc wzajemnie się wykluczają. Czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba, że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy – art. § 1 . Jeżeli czynność prawna jest sprzeczna z ustawą to z oczywistych powodów nie może już naruszać zasad współżycia społecznego - § 2 - nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego. Sprzeczność z zasadami współżycia społecznego w rozumieniu § 2, jest wynikiem nadużycia prawa istniejącego, w sposób powodujący jego nieważność. Czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego to czynność naruszająca podstawowe zasady etycznego i uczciwego postępowania, słuszności, moralności i godziwości – wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 22 października 2015 r. I ACa 518/15, LEX nr 1842181. O ile skutek jest zbliżony i powoduje nieważność czynności to zupełnie inne przesłanki należy udowodnić powołując się na każdą ze wskazanych podstaw prawnych. Żadna jednak z przesłanek cytowanego przepisu nie została w ocenie Sądu pierwszej instancji udowodniona. Nie jest naruszeniem prawa udzielenie powodom kredytu na sfinansowanie zakupu nieruchomości na rzecz osoby trzeciej. Nie jest to czynność sprzeczna z prawem albo mająca na celu obejście przepisów prawa. Trudno również uznać za naruszenie zasad współżycia społecznego czynność dokonaną przez powodów na

rzecz spółki, której współwłaścicielem i prezesem zarządu był i jest powód. W sposób oczywisty zachowanie powoda zmierzało, bowiem do przysporzenia majątkowego spółce a co za tym idzie powodowi, którzy posiadają wspólność ustawową małżeńską. Powód w zeznaniach wskazał, że z uwagi na problemy związane z prowadzeniem działalności przez Spółkę pojawiły się problemy ze spłatą kredytu. Konsekwencją ryzyka gospodarczego, które podjął powód jest obecna sytuacja, w której wierzyciel skierował roszczenia do kredytobiorców. Dopuszczalnym było w ramach swobody kształtowania stosunków cywilno prawych, świadczenie na rzecz spółki przez powodów i na tej samej zasadzie dopuszczalnym było dokonywanie spłat przez spółkę kredytu zaciągniętego przez powodów. Do ustalenia sposobu uiszczenia ceny nabycia nieruchomości i sposobu spłaty kredytu doszło w wyniku decyzji podjętej przez S. W.. Nie wykazano, na czym miałyby polegać naruszenie zasad współżycia społecznego.

Sąd pierwszej instancji rozpoznał spór w granicach zakreślonych przez powodów i w zakresie zarzutów stanowiących uzasadnienie żądanie powództwa. Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 1 i 2 k.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia jeżeli przyczyną zdarzeniem, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście, albo jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Mając na uwadze omówiony powyżej, brak jest w ocenie sądu pierwszej instancji podstaw do stwierdzenia nieważności czynności prawnej, z której pozwana wywodzi roszczenie objęte (...) nr (...), z powodów wyżej omówionych odpada podstawa prawna – art. 840 § 1 pkt 1 kpc.

Drugi zarzut, dotyczący przedawnienia roszczenia w kontekście art. 840 § 1 pkt 2 kpc, jest również, zdaniem sądu pierwszej instancji całkowicie nietrafny. Produkcjo-Handlowo-Usługowe (...) sp. z o. o. z siedzibą w P. do połowy roku 2012 wywiązywało się z dorozumiałem umowy zawartej z powodami i spłacało kredyt (...). Okoliczność tą potwierdza powód w zeznaniach – zapis nagrania 00.27.31 k- 141. W takiej sytuacji pozwany bank nie miał podstaw by w jakikolwiek sposób ingerować w umowę, która była wykonywana. Dopiero problemy finansowe Spółki, tak jak zeznał powód i załamanie się rynku rekultywacji nieruchomości spowodowały zaniechanie spłaty rat kredytowych i tym samym naruszenie warunków umowy. Powstanie zwłoki w płatności rat spowodowało, że umowa o kredyt, którą zawarli powodowie została wypowiedziana w dniu 29 października 2012 roku z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia umowy. Roszczenie stało się wymagalne 30 listopada 2012 roku. W dniu 8 lipca 2014 roku złożony został wniosek o nadanie przez Sąd klauzuli wykonalności przedmiotowemu (...), który jest czynnością przerywająca bieg terminu przedawnienia roszczenia. Na podstawie (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności wszczęto w dniu 22 sierpnia 2014 roku postępowanie egzekucyjne, które trwa do chwili obecnej. Chronologia podejmowanych działań, jest dowodem na to, że nie doszło do beczynności wierzyciela trwającej dłużej niż 3 lata, która skutkowałaby przedawnieniem roszczenia.

Podsumowując sąd pierwszej instancji stwierdził ,iż powodowie nie udowodnili spełnienia przesłanek, które skutkowałyby uwzględnieniem żądania o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, dlatego na podstawie art. 840 § 1 pkt 1 i 2 kpc w zw. z art. 6 kc, orzeczono o oddaleniu powództwa w całości.

Na podstawie art. 98 kpc orzeczono kosztach procesu.

O kosztach zastępstwa procesowego udzielonego z urzędu orzeczono na podstawie art. 223 ustawy o radcach prawnych i § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Od wyroku tego wnieśli apelację powodowie .Zaskarżyli wyrok w pkt 1 i domagali się uchylenia zaskarżonego wyroku i uwzględnienia powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności na podstawie zgłoszonych w pozwie

dowodów oraz obciążenie pozwanego kosztami postępowania za obie instancje oraz przyznanie pełnomocnikowi z sum budżetowych Skarbu Państwa kwoty 13.284 złoty tytułem kosztów zastępstwa procesowego udzielonego z urzędu w postępowaniu apelacyjnym, których to kosztów powodowie nie uiścili.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucili:

A. Naruszenie prawa procesowego :

1. sprzeczność istotnych ustaleń sądu zebrany w sprawie materiałem dowodowym, 2. niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy,

B. Naruszenie prawa materialnego:

1. naruszenie art. 69 ust. 1 pr. bank. przez przeznaczenie środków z kredytu na zakup nieruchomości dla osoby trzeciej miejsce zakupu dla wnioskodawców,

2. art. 353 § 1 k.c. poprzez nieuzasadnione przyjęcie, iż stronami umowy kredytowej obok kredytobiorców - osób fizycznych małżonków E. i S. W. dodatkowo po stronie dłużników występowała osoba prawna PPUH (...), która faktycznie stała się beneficjentem tej umowy kosztem małżeństwa W.,

3. art. 120 k.c. poprzez błędne ustalenie początku biegu okresu przedawnienia, a w konsekwencji przyjęcie, że w chwili wystąpienia pozwanego o nadanie bankowemu tytułowi wykonawczemu klauzuli wykonalności roszczenie wierzycieli nie było jeszcze przedawnione.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja jest nieuzasadniona, zatem skutku odnieść nie może.

Wbrew podnoszonym w apelacji zarzutom wyrok sądu pierwszej instancji uznać trzeba za trafny.

Chybione są zarzuty sprzeczności istotnych ustaleń sądu z zebrany w sprawie materiałem, sąd pierwszej instancji ustalił bowiem prawidłowy stan faktyczny, wszechstronnie rozważył zebrany w sprawie materiał dowodowy, dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności dokumentów urzędowych i prywatnych, których prawdziwości nikt nie kwestionował, oraz zeznań powodów nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów. W uzasadnieniu zaś szczegółowo wskazał jaki fakt na podstawie jakiego dowodu ustalił. Zatem dokonane przez sąd pierwszej instancji ustalenia faktyczne, poczynione na podstawie dokumentów wskazanych przez sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu Sąd Apelacyjny podziela i uznaje za własne bez potrzeby ich ponownego przytaczania. Do tych ustaleń dodać należy, iż powódka E. W. udzieliła powodowi S. W. pełnomocnictwa m.in. do zawarcia umowy kredytu, ustanowienia zabezpieczeń tego kredytu, dokonywania czynności przygotowawczych oraz czynności następczych, uruchomienia kredytu oraz dysponowania środkami kredytu (dowód: pełnomocnictwo znajdujące się w aktach XVCo 4062/14 Sądu Rejonowego w C., którego prawdziwości pełnomocnik powodów nie kwestionował). Jeśli idzie o ocenę wiarygodności zeznań stron to wskazać trzeba, że wiarygodne są zdaniami Sądu Apelacyjnego zeznania powoda w kwestii, iż spółka (...) przez około 3 lata spłacała zaciągnięty kredyt i że otrzymał wypowiedzenie umowy kredytu. Niewiarygodne natomiast są w ocenie Sądu Apelacyjnego zeznania powodów, iż dopiero po pewnym czasie zorientowali się, że „kredyt został wydany nie na powodów tylko na spółkę” albowiem powód mając upoważnienie powódki sam wskazał na jakie konta mają zostać dokonane przelewy środków z kredytu.

Wbrew zarzutom podnoszonym w apelacji rację ma sąd pierwszej instancji, iż nie ma w zebrany w sprawie materiale dowodowym podstaw pozwalających na uwzględnienie żądania pozwu.

Na wstępie wskazać trzeba, że zgodnie z art. 840§ 1 pkt 1 kpc dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem

egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście.

Na mocy natomiast art. 843 § 3 kpc w pozwie powód powinien przytoczyć wszystkie zarzuty, jakie w tym czasie mógł zgłosić, pod rygorem utraty prawa korzystania z nich w dalszym postępowaniu.

Zatem podstawę powództwa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego mogą stanowić jedynie zarzuty wskazane już w pozwie (patrz. wyrok SN z 2013-05-24, VCSK 271/12, niepubl.)

W związku z powyższym rozpoznając apelację Sąd Apelacyjny może jedynie rozważać zarzuty podnoszone przez powodów w pozwie. W pozwie zaś powodowie zarzucali, iż nigdy kredytu nie uzyskali, nie kupili nieruchomości na rynku na rynku wtórnym, na zakup której kredyt został udzielony, zarzucali także naruszenie art. 5 ust 1 pkt 3 w zw. z art. 69 ust 1 i 2 pkt 3, oraz art. 70 prawa bankowego, powołali się też na art. 5 kc, 58 ust 1 i 2 kc oraz art. 387 §1 i 2 kc, podnieśli także zarzut przedawnienia wskazując, iż roszczenie banku było przedawnione już w chwili nadawania przez sąd klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi wykonawczemu.

Zarzuty te, jak trafnie wskazał sąd pierwszej instancji są nieuzasadnione.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego podnoszone przez skarżących zarzuty, iż środków kredytu nigdy nie otrzymali, a otrzymały je inne osoby, nadto, że pieniądze z kredytu nie zostały przeznaczone na cel wskazany w umowie kredytu, a na zakup nieruchomości przez inne osoby, co narusza art. 69 ust 1 prawa bankowego są chybione nie mogą być podstawą do uwzględnienia powództwa.

Jeśli idzie o zarzut, że środki z kredytu nie zostały przelane na rzecz powodów lecz na inne podmioty to wskazać trzeba, że powód, mając pełnomocnictwo od żony E. W. złożył w pozwanym banku dyspozycję, co do uruchomienia środków kredytu i pozwany bank przelał środki z kredytu **zgodnie z dyspozycją powodów na wskazane przez nich konta, a to** : 293.205,01 zł na konto Komornika Sądowego, 242,659,05zł na konto ZUS, 52.220,22zł na konto ZUS, 4.275,33zł na konto ZUS, 281.05881 zł na konto Urzędu Skarbowego w B., 114.624,07zł na konto powodów, 22.801,38zł na konto powodów, 495.451,76zł na konto Miasta P., 224.545zł na konto Miasta P., 23.768,20zł na konto Urzędu Miasta i 123.194,47zł na konto Komornika Sądowego, łącznie 1.900.000zł. Powód składając zeznania w charakterze strony wyjaśnił, iż była okazja kupna terenu przemysłowego, a osoba, od której kupowano teren miała zobowiązania wobec ZUSu, Urzędu Miasta i komornika, dlatego też powodowie przelali pieniądze z kredytu na spłatę zobowiązań sprzedającego. Zdaniem Sądu Apelacyjnego pozwany bank spełnił swoje zobowiązanie z umowy kredytu, skoro przelał środki na konta wskazane przez powodów i umowy kredytu z tego powodu nie można uznać za nieważną. Chybiony jest także zarzut, iż skoro środki z kredytu zostały przeznaczone na inny cel niż określony w umowie czyli na zakup nieruchomości dla innej osoby (spółki (...), której powód jest większościowym udziałowcem, ma 19 udziałów o wartości 9.500zł, a wysokość kapitału zakładowego wynosi 10.000zł, ponadto jest jednoosobowym zarządem i jednocześnie prezesem zarządu spółki). Zgodnie bowiem ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 07.03.2014r.,(IV CSK 440/13, niepubl.), które Sąd Apelacyjny w tym składzie w całości podziela, wprawdzie za konieczny element umowy kredytu bankowego trzeba uznać oznaczenie celu, na który kredytobiorca ma przeznaczyć udostępnione mu środki (art. 69 ust. 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe - t.j. Dz.U. z 2012 r. poz. 1376 ze zm.), ale ich niezgodnie z przeznaczeniem wykorzystanie przez kredytobiorcę nie oznacza nieważności umowy kredytowej, lecz stanowi podstawę do jej wypowiedzenia. Zatem umowa kredytu nie jest z tego powodu nieważna, a niekwestionowanym jest, że nie została wypowiedziana przez żadną ze stron.

Podkreślić też trzeba, że wbrew twierdzeniom powodów musieli oni wiedzieć, że ze środków kredytu została zakupiona nieruchomość dla spółki (...), skoro powód w imieniu spółki (...) tę umowę zawierał, a umowa zakupu nieruchomości dla spółki (...) była zawarta wcześniej, niż wydano dyspozycję o przelaniu środków, zatem decyzja o przelaniu środków na wierzycieli osób, od których kupiono nieruchomość była świadomym działaniem powodów. Nie można też nie wziąć pod uwagę faktu, że w spółce (...) powód jest większościowym udziałowcem, ma 19 udziałów o wartości 9.500zł, a wysokość kapitału zakładowego wynosi 10.000zł, ponadto jest jednoosobowym zarządem i jednocześnie prezesem zarządu spółki, a powódka udzieliła powodowi upoważnienia do działania w swoim imieniu, m.in. do zawarcia

umowy kredytu, ustanowienia zabezpieczeń tego kredytu, dokonywania czynności przygotowawczych oraz czynności następczych, uruchomienia kredytu oraz dysponowania środkami kredytu.

Chybiony jest także zarzut naruszenia art. 70 prawa bankowego, które to naruszenie zdaniem powodów powodowało nieważność umowy kredytowej. Rację ma bowiem sąd pierwszej instancji, iż brak zdolności kredytowej kredytobiorcy nie powoduje nieważności umowy kredytowej. Wskazać jednocześnie trzeba, że powód przedłożył bankowi zaświadczenie, z którego wynika, iż ma zdolność kredytową.

Reasumując, chybione są zarzuty powodów, iż umowa kredytowa jest nieważna jako sprzeczna z prawem (art. 58 § 1 i 2 kc.) bądź z zasadami współżycia społecznego (art.5kc), bądź na podstawie art. 387 § 1 i 2 kc.

Nieuzasadniony jest także podnoszony przez skarżących zarzut przedawnienia roszczenia. Skarżący zarzut ten opierali na twierdzeniu, że powodowie nie zapłacili żadnej raty kredytu, zatem pozwany miał prawo wypowiedzieć umowę kredytu już na dzień 30 kwietnia 2010r i okres przedawnienia powinien być liczony od tej daty, czyli roszczenie przedawniło się najpóźniej w dniu 1 maja 2013r. Tymczasem, wbrew zarzutom skarżących powód podczas przesłuchania w charakterze strony **twierdził, że kredyt początkowo (przez około 3 lata) był spłacany przez spółkę (...), dopóki ta miała pieniądze.** Wbrew zarzutom skarżących zgodnie z art. 356§2 kc jeżeli wierzytelność pieniężna jest wymagalna, wierzyciel nie może odmówić przyjęcia świadczenia od osoby trzeciej, chociażby działała bez wiedzy dłużnika. Nie mają więc racji skarżący, że pozwany bank nie mógł przyjmować rat kredytu od spółki (...) bez upoważnienia powodów i ewentualna spłata przez spółkę (...) nie wywierała żadnego skutku. Wbrew także zarzutom skarżących nie było podstaw do zobowiązania pozwanego banku do złożenia wykazu spłaconych rat kredytu, skoro powód będący Prezesem Zarządu spółki MIR uprawniony do jej jednoosobowej reprezentacji potwierdził spłacanie rat przez tę spółkę za powodów, co było zgodne z twierdzeniem pozwanego banku, iż raty kredytu były początkowo spłacane, a wysokość zadłużenia nie była przez powodów kwestionowana.

Umowa kredytu została powodom wypowiedziana, powód przyznał, że otrzymał wypowiedzenie, nie pamiętał kiedy, powódka zeznała, że nie pamięta czy takie wypowiedzenie otrzymała. Pozwany przedstawił dowód wypowiedzenia umowy kredytu powodowi z dnia 23.10 2012r., z dowodem doręczenia, oraz powódce z dnia 23.10 2012r. także z dowodem doręczenia (k 100, 101,102,103 akt). Dowody te nie były przez powodów kwestionowane. Roszczenie z umowy kredytowej przedawnia się z upływem 3 lat od dnia wypowiedzenia umowy kredytu. Jednocześnie postanowieniem z dnia 15 lipca 2014r. Sąd Rejonowy w C. nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 27 czerwca 2014r. klauzulę wykonalności. Zatem, wbrew zarzutom skarżących roszczenie nie uległo przedawnieniu.

Reasumując, wbrew podnoszonym zarzutom powodowie nie wykazali przesłanek z art. 840 §1 pkt 1 kpc koniecznych do pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności.

Zatem trafnie sąd pierwszej instancji powództwo oddalił.

O kosztach należnych pełnomocnikowi powodów z urzędu orzeczono na podstawie §4, §8 pkt 7 i §16 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu z dnia 22 października 2015r., (Dz. U. z 2015r., poz. 507 ze zm.)

SSA Joanna Naczyńska	SSA Elżbieta Karpeta	SSA Ewa Jastrzębska
----------------------	----------------------	---------------------